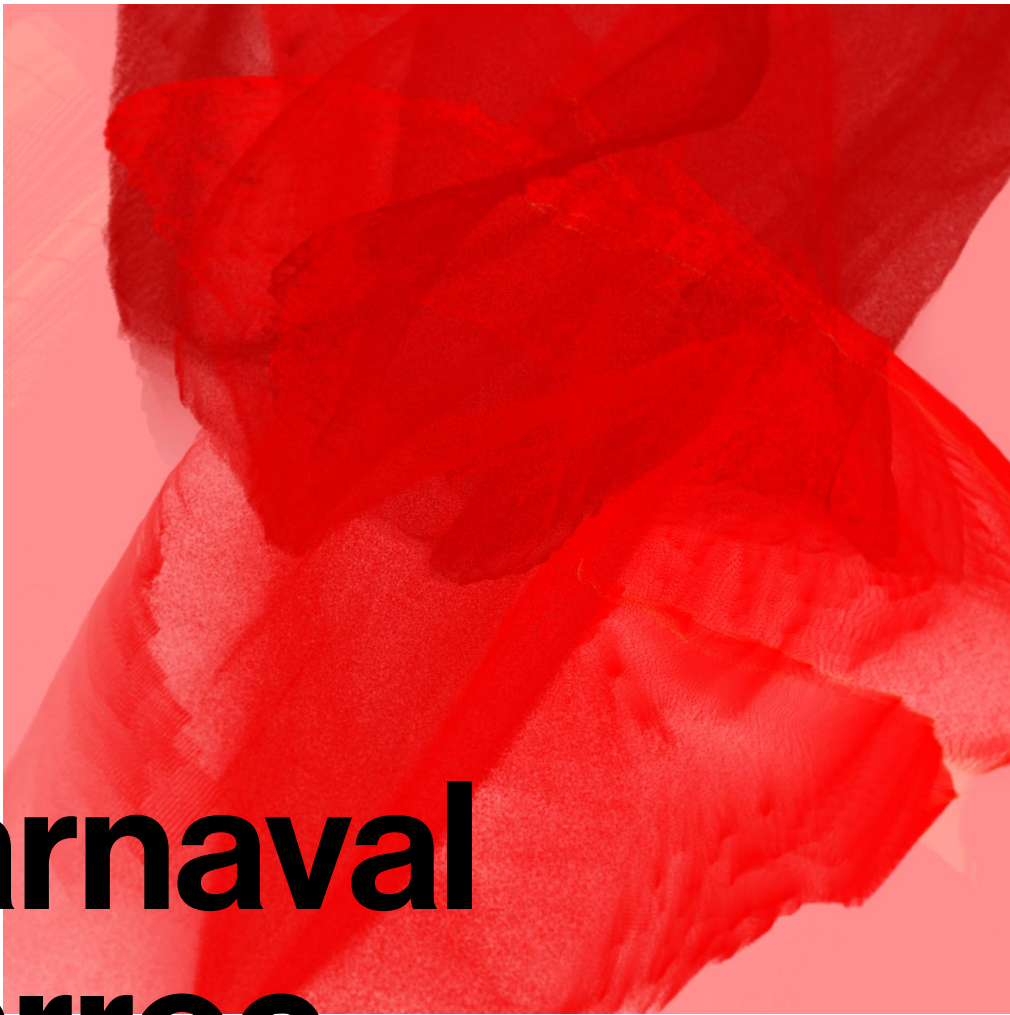

**46
FESTIVAL
DE
TORROELLA**

**21.08.26
19 H.
AUDITORI
ESPAITER**

Carnaval Barroc

**L'AMOR
TAMBÉ
DEIXA
RASTRE**

PROGRAMA

Carnaval Barroc

Carnaval Barroc és un espectacle musical i teatral que s'estructura en 8 quadres:

1. ESCENES DE CARRER - EL POBLE ES DESPERTA

La primera escena es desenvolupa al llarg d'una sola xacona. Presenta personatges burlescos i estranys que es desperten i es mouen a un ritme cada cop més enèrgic en un carrer imaginari, ple de taulons, barrils i caixes. Encantadors de serps, empassa sabres, somiadors que surten dels seus refugis nocturns amb una aventurera aèria, malabaristes i companys de desgràcia que es persegueixen... Gent diversa se succeeix i dona vida a aquest carrer romà, en una barreja d'alegria i estranyesa captivadora.

2. LA CANÇÓ DEL PESCADOR, UN SOMNI DESPERT

La segona escena, un interludi oníric i poètic, fora del temps, il·lustra una *villanelle*, una cançó popular, que evoca un pescador i el seu peix daurat. Aquest cantant de carrer hipnotitza els vianants amb la malenconia de la seva veu i els atrau al seu somni abans d'adormir-los.

3. EL ROBATORI, EL LINXAMENT I LA BARALLA

La tercera escena comença amb el so del *colascione*, un instrument de corda polsada típic del carnaval romà. A continuació hi ha un robatori hàbilment orquestrat per dos *zannis* (servents), que s'han tornat particularment cruels; la seva desafortunada víctima esdevé gradualment objecte d'una mena de linxament col·lectiu. La segona part de l'escena es materialitza en una lluita ferotge entre dos personatges que escalen un màstil de 7 metres d'alçada al ritme frenètic dels tambors de la multitud, i acaba amb la mort del boc expiatori inicialment designat.

4. DANSA POPULAR, REVELACIÓ COL·LECTIVA I MUNTATGE DE L'ESCENARI

La quarta escena es desenvolupa al so d'una tarantella, dansa tradicional del sud d'Itàlia. L'escena encarna un renaixement, després del paroxisme de violència simbòlica escenificat just abans. La vida es reprèn amb les paraules del cantant de carrer; guitarres i castanyoles impulsen un ritme de batec que anima tots els personatges a tornar a l'escenari i compartir l'alegria d'estar vius. Segueix una dansa col·lectiva, després una ronda de reptes, en els quals cada persona, descaradament, mostra als altres allò més boig o més perillós que pot inventar, per superar-se i alliberar més energia vital. Finalment, enmig d'aquesta alegria grupal, va prenent forma gradualment un teatre de fira, un escenari improvisat il·luminat per espelmes, que presagia un d'aquells espectacles de carrer comuns durant el Carnaval.

5. UNA PETITA TRANSICIÓ ENTREMALIADA DELS DOS ZANNIS: L'ENCESA DE LES ESPELMES

Seguint la tradició de la *Commedia dell'arte*, cada petit detall tècnic pot donar lloc a un *lazzi* (recurs de la *Commedia dell'arte* que barreja mim, acrobàcies i improvisacions). Això és el que ofereixen els dos criats entremaliats en aquesta escena gairebé nocturna. Acaba amb el petit teatre de fira a punt per rebre els artistes de carrer.

6. TEATRE DE CARRER

En aquest escenari es desenvolupen dues peces de teatre musical. La primera és una paròdia d'una de les àries més famoses de Monteverdi: el *Lamento della Ninfa*, que esdevé el *Lamento Del Naso*. Presenta una dona gran i pobra amb un nas enorme, que es queixa dels comentaris sobre nassos de tres *pulcinelles* (personatges grotescos de la *Commedia dell'arte*) que li reflecteixen la seva imatge horrible mentre fan veure que li tenen llàstima. En la segona peça, els tres *pulcinelles*, a un ritme irregular de dues notes repetides en un bucle d'infinites variacions, improvisen com a cantants, metges o actors i acaben amb una simfonia delirant i burlesca d'esternuts.

7. ELS BOJOS DEL CARNAVAL

Aquest quadre, ambientat en una peça instrumental que evoluciona constantment en caràcter i que és parcialment improvisada, representa el desencadenament de la bogeria visual i teatral del carnaval. Els estranys personatges del carrer, ara disfressats de monjos, vestits de dones o de micos, realitzen gestos inusuals, trucs de màgia d'estafadors i gestes acrobàtiques que encarnen el veritable esperit del carnaval.

8. L'ESPECTACLE AL·LEGÒRIC I SIMBÒLIC

Aquest últim quadre es desenvolupa al voltant d'un lament d'amor. Els protagonistes vestits extravagantment evocuen els quatre elements i les antigues deïtats, mentre un interludi presenta, amb puresa i simplicitat, el moviment circular inquietant d'un acròbata suspès a la seva roda, com l'Home de Vitruvi de Leonardo da Vinci.

Programa

MALETTI (Segle XVI)

Litania dei Santi

GIOVANNI BATTISTA FASOLO (1598-1664)

Serenata in lingua lombarda che fa Madonna Gola, a messir Carnevale

L'altra nott'al far' del giorn'

Al me pias' il columbott' (Gola)

Al me pias' il vin alban (Baccho)

Una volta fui al mar

Finiam la dunque, o fier Sguizzon

Mentre per bizzaria

MALETTI

Chaconne

ANÒNIM

Vilanella del pescatore

GIROLAMO KAPSBERGER (1580-1651)

Colascione

ANÒNIM

Tarantella del Gargano

MALETTI

Preludio

CLAUDIO MONTEVERDI (1567-1643) & VIRGILIO ALBANESE (?)

Lamento del Naso

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Ballo di tre zoppi

Lamento di madama Lucia con la risposta di Cola

Morescha di Schiavi

Durada aproximada **90 minuts sense pausa**

LE POÈME HARMONIQUE

Anaïs Bertrand, contralt
Paco Garcia, tenor
Martial Pauliat, tenor
Igor Bouin, barítono

Stefano Amori i **Julien Lubek**, actors i mims
Antoine Héroux i **Rocco Le Flem**, pal xinès
Max Spuhler i **Victor Zachor**, acrobàcies a terra i malabarisme
Quentin Bancel, malabarisme i roda Cyr
Désiré Lubek, nen actor

Louise Ayrton, violí
Isaure Lavergne, flauta i fagot
Adrien Mabire, corneta renaixentista
Lucas Peres, viola de gamba i chitarrino (guitarra renaixentista)
Michèle Claude, percussió
Alexandre Teyssonnière de Gramont, contrabaix
Vincent Dumestre, tiorba, guitarra, colascione

François Destors, escenografia
Maxence Rapetti-Mauss i **Chantal Rousseau**, disseny de vestuari
Christophe Naillet, il·luminació
Mathilde Benmoussa, maquillatge i perruqueria
Julien Lubek, col·laboració artística
Julie Coffinières, màscares

Cécile Roussat, concepte visual i direcció d'escena

Vincent Dumestre, direcció musical

ELS CRISTIANS ES TORNEN BOJOS

«En una determinada època de l'any, els cristians es tornen bojos; però gràcies a una cendra que els posen al cap a les esglésies, tornen en si i es curen de la seva bogeria». Amb aquestes paraules descrivia un ambaixador del soldà de l'Imperi Otomà Solimà II un carnaval, després d'haver assistit a un en una ciutat europea. A Itàlia, el carnaval més famós actualment és del de Venècia, però això no sempre ha estat així a i partir de mitjan segle ^{xv} Roma es va convertir en la capital mundial del carnaval.

La tradició del carnaval es remunta a les festes paganes de l'antiguitat: a Mesopotàmia se celebraven les Sacaia; a Grècia, les Dionísies, dedicades al déu Dionís, patró del vi, el teatre i la fertilitat; i a Roma, les Lupercals, que se celebraven del 13 al 15 de febrer. Totes tenien trets comuns: se celebraven a finals de l'hivern i inicis de la primavera i durant les festes s'invertien els rols socials durant un període curt de temps, uns dies de bogeria acompanyats de gresca i disbauxa. L'església cristiana, inicialment, va prohibir aquestes festes però, posteriorment, se'n va apropiat com a fórmula per controlar els impulsos destructius de la societat. La primera institucionalització del Carnaval data de 1094 a la República de Venècia.

Roma va començar a fer-se notar amb les festes del carnaval a partir del segle ^{xii}. Amb motiu del *ludus carnevalarii*, fins i tot el Papa cavalcava fins al barri del Testaccio, situat al costat del riu Tiber, acompanyat del prefecte i dels cavallers de la ciutat, amb la finalitat de seguir les celebracions. Les grans nissagues de Roma i de les ciutats dels voltats s'enfrontaven en dols, pal·lis, burles, tauromàquies i diverses proves amb animals, però no va ser fins a mitjan segle ^{xv}, amb el nomenament del cardenal venecià Pietro Barbo com a Papa Pau II, que el carnaval a Roma va prendre embranzida i es va traslladar a la via Lata, l'actual via del Corso. Està documentat que el 9 de febrer de 1466 la ciutat va acollir un espectacular carnaval d'estil renaixentista amb desfilades al·legòriques inspirades en la tradició romana i la mitologia clàssica, que va costar 400 florins d'or. El Papa va emetre una butlla en la qual s'estipulava que havia de celebrar-se una carrera en cadascun dels vuit dies no festius del període de carnestoltes. Competien cavalls, ases i búfals, i també joves, ancians, nens i jueus: un espectacle funambulista, esplèndid i grotesc, tan descontrolat com el carnaval en els seus inicis.

Al segle ^{xvii} el carnaval de Roma arriba al seu punt àlgid. Començava onze dies abans del Dimecres de Cendra, però s'interrompia divendres i dos diumenges. Això deixava vuit dies plens de gresca i bogeria. Cada any, el carnaval s'anunciava amb una proclamació del governador de Roma, que reiterava les seves normes i prohibicions. Estava prohibit portar màscares abans del migdia i després del toc de l'Ave Maria i, per descomptat, els divendres i diumenges. I també estava prohibit disfressar-se de clerga i de figures religioses. No es podien portar armes, pals ni pedres. Les dones i els prelats no podien portar màscares. No es permetien paraules «deshonestes».

La campana Capitolina marcava l'inici de les festes, inaugurades per una cavalcada de funcionaris de la ciutat al llarg de la via del Corso. Després de la cavalcada, començaven les veritables festes, i el Corso s'omplia de màscares de tota mena. Hi havia figures tradicionals de la *Commedia dell'arte*. Els nobles esperaven que acabés la cavalcada per poder muntar en carruatges o a cavall i gaudir de la bogeria col·lectiva. Molts tocaven música pels carrers, ballaven, tothom bevia, es tirava confeti, es feien burles, festes, espectacles, i esplèndids festins públics. Es llançava aigua, fruita, farina i cendra per les finestres. La celebració era universal, i tothom feia el que volia durant aquells vuit dies de l'any.

L'eufòria col·lectiva d'aquest esdeveniment i el seu ambient van entusiasmar Stendhal, Alexandre Dumas, Charles Dickens i Hans Cristians Andersen.

El carnaval de Roma va fascinar pintors, poetes, escriptors i, fins i tot, famosos viatgers estrangers que visitaven la ciutat. La reina Cristina de Suècia de visita a Roma el 1656 es va fer construir un escenari elevat a la cantonada de la via del Corso i la piazza San Marco per observar millor les festes de carnaval. L'eufòria col·lectiva d'aquest esdeveniment i el seu ambient van entusiasmar Stendhal, Alexandre Dumas, Charles Dickens i Hans Cristians Andersen. Johann Wolfgang von Goethe, que va assistir al carnaval de Roma el 1788, el va descriure com «una festa que el poble es dona a si mateix» en la qual tots poden ser tan «bojos i extravagants com vulguin» i en la qual «excepte pegar i apunyalat, tot està admès». El declivi del carnaval de Roma es va iniciar amb la unificació d'Itàlia i l'arribada de la dinastia dels Savoia a la ciutat el 1870. Per raons de seguretat, van prohibir gradualment gran part de les habituals celebracions, considerats motiu de greus incidents.

Aquest món d'esplendor i grotesc va inspirar Le Poème Harmonique i el seu director, Vincent Dumeestre, l'espectacle *Carnaval Barroc*, una recreació onírica del carnaval de Roma de la primera meitat del segle ^{xvii}. Inspirant-se en els relats dels viatges, recreen de manera onírica la bogeria que es vivia en el període de carnaval amb una sèrie de quadres que se succeeixen sense estructura narrativa, protagonitzada per una sèrie de personatges recurrents de la *Commedia dell'arte*.

Lourdes Morgades

FESTIVAL DE TORROELLA FES-TE'N SOCI/SÒCIA

Si t'agrada la música...
fes-te soci i sòcia del Festival de
Torroella de Montgrí i tindreu molts
avantatges:

L'entrada gratuïta al concert inaugural i
a concerts triats per l'organització dels
Festivals.

El 25% de descompte en el preu de
les entrades de la resta dels concerts
del Festival de Torroella de Montgrí i al
Brots Empordà.

Preferència en la compra d'entrades,
abans que es posin a la venda per al
públic en general.

Invitació per assistir
a la Festa del Soci.

Assistència i descomptes
a sortides culturals i al Club
de Clàssica.

L'entrada gratuïta a tots els concerts
de música de cambra del Cicle de
Concerts de Tardor-Hivern.

Informació prèvia de totes les activitats
que organitza Joventuts Musicals de
Torroella de Montgrí.

Col·laborem amb:

QUOTA ANUAL: 60€

Per a qualsevol dubte i més informació:

Festival de Torroella de Montgrí
Convent dels Agustins. Apartat de correus 70
17257 Torroella de Montgrí
Tel +34 972 76 06 05
info@festivaldetorroella.cat

JM Torroella de Montgrí

ANAÏS BERTRAND, CONTRALT

Paral·lelament a una llicenciatura en sociologia, Anaïs Bertrand estudia cant a la Maîtrise Notre-Dame de Paris i després al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París amb Valérie Guillorit. També va treballar amb Regina Werner a la Hochschule de Leipzig. El 2018 va guanyar el primer premi del Concurs de Cant Barroc de Froville. Música sensible, s'alimenta de totes les formes d'expressió que li ofereix el repertori vocal: del cant gregorià a la música contemporània o, fins i tot, de la polifonia a l'art líric.

Entre el 2019 i el 2020, ha cantat com a solista amb Le Poème Harmonique (Vincent Dumestre); amb l'Ensemble Marguerite Louise (dirigit per Gaétan Jarry) en l'enregistrament d'un nou projecte discogràfic titulat *O Fili et Filiae*; amb Ensemble Clément Janequin (dirigit per Dominique Visse) amb el qual va gravar l'any 2020 un disc dedicat a les cançons de Josquin des Prez (segell Ricercar); amb La Grande Écurie (dirigit per Dominique Visse) i amb Le Concert de l'Hostel-Dieu (dirigit per Franck-Emmanuel Comte).

També ha cantat amb el grup Les Surprises (fundat per Louis-Noël Bestion de Camboulas); el paper de Madame Couic al Théâtre Impérial de Compiègne (en una òpera de Vincent Bouchot posada en escena per Jeanne Desoubaux) i també el paper de Gretel amb l'Orquestra Nacional d'Ile-de-France a la Philharmonie de París (òpera de Damien Lehman posada en escena per Emmanuelle Cordoliani).

Així mateix, ha cantat amb l'Ensemble Près de Votre Oreille (dirigit per Robin Pharo) al Festival de Saintes, al teatre elisabetià del Castell d'Hardelot i en nombrosos festivals a França en el marc de la promoció del disc *Come Sorrow*, de cançó isabelina (publicat el 2019 amb el segell Paraty), i en la creació d'un nou programa titulat *Blessed Echoes*.

Ha cantat a l'Òpera Reial de Versalles el paper de Junon (*Actéon* de Marc-Antoine Charpentier); amb el conjunt Marguerite-Louise en el paper d'Andromache a *Illiade l'amour*; en una estrena de la compositora Betsy Jolas feta en col·laboració amb els Conservatoire Nationaux Supérieur de Musique i la Philharmonie de París; el paper de Mélisande (*Pelléas et Mélisande* de Claude Debussy) amb La Petite Maison (Camille Doucet i Victor Jacob); el paper de l'Enfant (*L'Enfant et les sortilèges* de Maurice Ravel) i també el de Dido (*Dido and Aeneas* de Henry Purcell) al Théâtre du Ranelagh amb la companyia Maurice et les Autres (Jeanne Desoubaux i Igor Bouin). Amb l'Ensemble Maja (Bianca Chillemi) ha cantat *Upon Silence* de George Benjamin, les *Chansons Madécasses* de Ravel i també les *Folksongs* de Luciano Berio. Ha tingut l'oportunitat d'actuar com a solista a l'Òpera de Clermont-Ferrand, al festival Les Vacances de Monsieur Haydn, al festival Musiciennes a Ouessant, al festival de l'IRCAM: ManiFeste i també a les Journées Ravel.

També ha participat en nombroses produccions de l'Ensemble Aedes (Mathieu Romano), que defensa el repertori vocal a cappella del segle XX, i ha treballat amb el Ensemble Vocal de Notre-Dame de Paris (Sylvain Dieudonné), amb qui ha enregistrat el disc *Saint-Louis* (segell de Notre-Dame de Paris). Ha tingut l'oportunitat de col·laborar amb el conjunt Pygmalion (Raphaëll Pichon), l'Ensemble Correspondances (Sébastien Daucé), i Concert Spirituel (Hervé Niquet).

Tant en la reivindicació del repertori actual com de les estrenes, Anaïs Bertrand està compromesa amb la música contemporània. És membre fundador de l'Ensemble Lunaris, fundat el 2008 al voltant de tres veus i una viola de gamba, amb qui cocrea concerts originals barrejant repertoris antics i noves obres (partitures de Raphaël Mas i Fabien Touchard). El grup va enregistrar el 2013 el disc *Exode(s)*.

A més, ha pogut cantar sota la direcció de Bruno Mantovani i treballar amb compositors com ara Philippe Hersant, Graciane Finzi, Caroline Marçot, George Benjamin, o formant duo amb el pianista i compositor Fabien Touchard.

Anaïs Bertrand debuta al Festival de Torroella.

PACO GARCÍA, TENOR

Paco Garcia va començar els seus estudis musicals de ben jove amb la Maîtrise de Reims. Va prosseguir els estudis superiors al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París a la classe d'Alain Buet, i es va graduar amb honors el juny de 2017. Exvioloncel·lista barroc, la música antiga juga un paper essencial en la seva carrera musical.

Treballa regularment com a solista amb diversos conjunts, com ara Les Surprises, dirigit per Louis-Noël Bestion de Camboulas, amb qui va cantar la part de tenor solista de la *Passió segons Sant Joan* de Bach al Festival d'Ambronay; i Le Poème Harmonique, dirigit per Vincent Dumestre, al Festival Ravel de Saint-Jean-de-Luz, on va interpretar les parts de contratenor solista del *Te Deum* de Lully i Charpentier.

Més recentment, ha cantat els papers de Monostatos a *La flauta màgica* a l'Opéra National du Capitole de Toulouse; Calígula al *Calígula* de Pagliardi a la Philharmonie de Lieja dirigit per Vincent Dumestre; Remendado a *Carmen* a l'Opéra Comique; i Don Basilio a *Le Nozze di Figaro* al Gran Teatre del Liceu, a l'Opéra Reial de Versailles i a l'Opéra National de Bordeaux; Nathanaël de *Les Contes d'Hoffmann* al Festival de Salzburg, dirigit musicalment per Marc Minkowski i escènica per Mariame Clément. Paco Garcia també va enregistrar la temporada passada els papers de *haute-contre* de *L'Indien* i de Sylphe a *Les Genies* de Mademoiselle Duval dirigit per Camille Delaforge.

La temporada passada va cantar *Le Carnaval baroque* a l'Opéra de Versailles i a l'Opéra de Dijon, dirigit per Vincent Dumestre; el sacerdot i home d'armes a *La flauta màgica* a l'Opéra de Rennes, l'Opéra de Nantes i Angers; Gianino a *L'uomo femmina* de Galuppi dirigit per Vincent Dumestre al Teatre Real de Madrid; *Les Leçons de ténèbres* de Charpentier amb l'ensemble Correspondences. Aquesta temporada, Paco Garcia torna a cantar *Le Carnaval baroque* amb Le Poème Harmonique a l'Opéra de Tours, l'Opéra de Compiègne i el Théâtre de Caen, i a Santander i a Torroella de Montgrí; i *Les Leçons de ténèbres* amb Les Surprises.

Paco Garcia debuta al Festival de Torroella

MARTIAL PAULIAT, TENOR

Martial Pauliat es va formar a la Maîtrise de Notre-Dame de París sota la direcció de Lionel Sow. Apassionat per la música antiga, va fundar el Trio Musica Humana amb Igor Bouin i Yann Rolland, que inicialment es va centrar en la interpretació de música renaixentista. El 2014, es va graduar en l'especialitat de baix continu al Conservatori Regional de Boulogne-Billancourt a la classe de Frédéric Michel. Martial Pauliat actua regularment com a solista o en cors amb l'Ensemble Clément Janequin, l'Ensemble Aedes i l'Ensemble Pygmalion.

També participa en produccions de teatre musical en les quals és actor i músic, especialment amb la companyia Maurice et les Autres, dirigida per Jeanne Desoubaux (*Les Noces* el 2019 i *Carmen* el 2022). El 2021, amb el Trio Musica Humana, va crear l'espectacle *Bingo! Un Loto Musical* dirigit per Corinne Benizio, que va ser un gran èxit a Avinyó el 2022. El 2023, va interpretar Phébus a l'espectacle *La Esmeralda*, una producció de Les Bouffes du Nord. Aquell mateix any, va crear *Romy Pétale*, un projecte de música pop, i es va unir a la companyia de cabaret de Madame Arthur. Aquesta temporada, participa en la recreació de *Le Carnaval Baroque* amb Le Poème Harmonique.

Martial Pauliat va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 2023.

IGOR BOUIN, BARÍTONO

Igor Bouin va començar a cantar quan tenia 9 anys al cor Charles Brown de Boulogne-sur-Mer, dirigit per Danièle Facon. Ha cursat estudis musicals al Conservatori de Lille, a la Maîtrise de Notre-Dame de París i al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París. Divideix la seva vida artística entre la seva passió per la música de cambra i l'òpera.

És membre fundador del Trio Musica Humana, amb el qual canta per tot França i a l'estranger. Va participar en la gira *Péniche Offenbach*, una producció del Théâtre du Capitole de Toulouse, i l'hivern passat va actuar com a solista a tots els Zénith de França i al Paris La Défense Arena amb la Sinfonia Pop Orchestra i les orquestres d'Estrasburg, Montpeller i Dijon com a part d'una gira amb la música de Walt Disney.

També ha cantat al recital *Tout est Pour Vous* amb l'Orquestra de l'Òpera de Reims (director artístic, Christophe Mirambeau). Ha interpretat el bruixot (L'Enchanteresse) i el mariner (Le Marin) a la nova producció de Le Poème Harmonique de *Dido and Aeneas* de Henry Purcell. Amb el seu conjunt, Trio Musica Humana, ha fet gira amb l'espectacle *Bingo! Un Loto Musical*, dirigit per Corinne Benizio, amb actuacions a la Philharmonie de París i al Théâtre du Châtelet. Se'l va poder escoltar al Théâtre Impérial de Compiègne amb l'estrena de *Les Deux Pêcheurs*, una comèdia aquàtica basada en Jacques Offenbach, amb el baríton Romain Dayez; i en el paper de Valentin a *Le Petit Faust* d'Hervé (una producció del Palazzetto Bru Zane). Aquest estiu a Avinyó, ha aparegut a *Carmen*, una òpera itinerant (interpretant el paper de Zúniga i codirigint la música), de la companyia Maurice et les Autres (dirigida per Jeanne Desoubaux).

És el compositor i director musical de *Dys la comédie musicale*, un espectacle per a solistes, piano i cor infantil sobre el tema de les dificultats d'aprenentatge, amb la companyia La Femme et l'Homme Debout (estrena el 2022), així com de l'espectacle *Cerise au Pays de l'Opéra* (estrena el 2025 al Théâtre du Châtelet).

Igor Bouin debuta al Festival de Torroella

LE POÈME HARMONIQUE

Des de 1998, Le Poème Harmonique reuneix, sota la direcció del seu fundador Vincent Dumestre, un grup de músics apassionats dedicats a la interpretació de música dels segles XVII i XVIII. El seu repertori abasta tant obres mestres consagrades com joies ocultes que acompanyaven la vida quotidiana i les cerimònies a França, sovint a Versalles (amb Lully, Couperin, Charpentier i altres), a la Itàlia barroca, des de Monteverdi fins a Pergolesi, i a l'Anglaterra de Purcell. Aquests programes, innovadors i exigents, tornen a connectar el món profà i el sagrat, entrelaçant la música clàssica amb fonts populars i combinant, a més, la música amb el teatre, la dansa i el circ. En l'àmbit operístic, el conjunt està reconegut com un referent mundial per les seves interpretacions d'obres de Lully, Cavalli i Monteverdi, i la seva col·laboració artística a llarg termini amb el director Benjamin Lazar ha donat lloc a produccions aclamades unànimement per la crítica i el públic.

Le Poème Harmonique continua sorprenent el públic en revelar tresors oblidats (a la tardor de 2024, *L'uomo femmina*, una irresistible comèdia de Galuppi dirigida per Agnès Jaoui i interpretada a l'Opéra de Dijon, el Théâtre de Caen i l'Opéra Royal de Versalles); oferint un enfocament únic de grans obres mestres (*Il Nerone* i *L'incoronazione di Poppea*, primer amb la Académie de l'Opéra National de Paris i després amb el Teatro Mayor de Bogotá), o incorporant processons i cridaners efectes especials en els seus concerts.

Amb prop de seixanta actuacions a l'any, Le Poème Harmonique és habitual en els principals festivals i escenaris

del món – Opéra-Comique de París, Opéra Royal de Versailles, Philharmonie de Paris, Théâtre des Champs-Élysées, festivals d'Ambronay, Beaune i Sablé, Teatro Real de Madrid, Wigmore Hall de Londres, National Centre for the Performing Arts de Pequín, Philharmonie de Berlin, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw de Bruges, BOZAR de Brussel·les, Oji Hall de Tòquio, Columbia University de Nova York, Teatro di San Carlo de Nàpols, Accademia Nazionale Santa Cecilia de Roma, Philharmonie de Sant Petersburg i els BBC Proms de Londres –, sense deixar de mantenir un fort compromís amb Normandia, la seva regió d'origen: bressol de moltes de les seves creacions i escenari de la seva tasca educativa i social, així com del desenvolupament professional de joves músics.

La discografia de Le Poème Harmonique compta actualment amb unes cinquanta gravacions, elogiades per la crítica i amb gran èxit de públic. El 2023, el conjunt va publicar *L'Egisto* de Cavalli – estrena mundial – amb el segell Château de Versailles Spectacles, guardonat amb un Choc de Classica i el prestigiós Preis der Deutschen Schallplattenkritik. La tardor de 2024 va publicar *Testamento - Vespro della Madonna* de Monteverdi, distingit amb el TTTT de Téléràma i el Diapason d'Or de l'any 2025. La seva gravació de *Hail! Bright Cecilia*, la cèlebre oda de Purcell per a cor i orquestra, es va publicar la tardor de 2025 per CVS, mentre que *L'Uomo Femmina* apareixerà en el mateix segell la segona meitat de 2026.

Le Poème Harmonique va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 2023.

© LAURENT GUIZARD

Le Poème Harmonique té el suport del Ministeri de Cultura francès (DRAC de Normandia), el Centre Nacional de la Música, la Regió de Normandia, el departament de Sena Marítim i l'Ajuntament de Ruan.

Le Poème Harmonique és artista resident de la Fundació Singer-Polignac (París). Pels seus projectes a la regió de Normandia, Le Poème Harmonique rep el suport del Fonds Haplotès.

Le Poème Harmonique és un conjunt associat a Les Heures Musicales de l'Abbaye de Lessay.

CÉCILE ROUSSAT, DIRECCIÓ D'ESCENA

Apassionada des de petita per l'escena barroca, Cécile Roussat es va formar en l'art del mim a l'École Internationale de Mimodrame Marcel Marceau, de la qual es va graduar el 2001, així com en *clown* al Centre National des Arts du Cirque i en teatre de text a l'escola Charles Dullin i al Cours Florent.

Al costat de Marcel Marceau, va conèixer l'actor Julien Lubek, una trobada decisiva que va portar a la fundació de la companyia *Les Âmes Nocturnes* el 2007. Junts van crear un univers teatral multidisciplinari i singular, que barreja poesia visual i humor absurd.

Des de 2009, recorren el món amb els seus duos inclassificables, interpretant els seus propis personatges: *Les Âmes Nocturnes* des de 2008, *Au Bonheur des Vivants* des de 2016 i *La Valse du Marcassin* des de 2023, en aquesta darrera acompanyats en escena pel seu fill. Han realitzat més de 450 representacions, des de xangai fins a l'illa de La Reunión, passant per Alemanya, el Marroc i Itàlia.

Cécile i Julien també són convidats a dirigir òperes en prestigiosos teatres: *La flauta màgica de Mozart* (òperes de Lieja, Avinyó, Versalles, Sàsser), *La Cenerentola* de Rossini (òperes de Lieja i Tel Aviv), *Dido and Aeneas* de Purcell (òperes de Rouen, Vichy, Torí i Lieja...), *Els Pêcheurs de Perles* de Bizet (òpera de Torí) i *La Clemeza di Tito* de Mozart (òpera de Lieja).

Així mateix, gaudeixen de col·laboracions amb conjunts musicals que permeten propostes originals, com Le Poème Harmonique de Vincent Dumestre (*Le Carnaval Baroque*), Le Banquet Céleste de Damien Guillon (*Dreams*, estrena d'una producció a Rennes), i el Barokfest Early Music Festival a Trondheim (Noruega) amb Martin Wahlberg (*Raoul Barbe Bleue*).

Els seus últims treballs han estat les produccions operístiques *L'Orfeo* de Monteverdi (2025) i *Fleur d'Épine* de Marie-Justine Benoît de Bayon (2026). La pròxima temporada es podran veure les seves versions de *La flauta màgica* i *Dido and Aeneas* a l'Òpera de Versalles.

Cécile Roussat debuta al Festival de Torroella.

VINCENT DUMESTRE, DIRECCIÓ MUSICAL

El seu gust per les arts i les aventures col·lectives, el seu sentit creatiu de l'estètica barroca i el seu esperit explorador van portar naturalment Vincent Dumestre a recerchar en els repertoris dels segles XVII i XVIII i a crear el seu conjunt a mida, Le Poème Harmonique. Vincent Dumestre és actualment un dels arquitectes més inventius i versàtils del renaixement barroc; dirigeix orquestres, cors, temporades musicals, concursos i festivals, al mateix temps que manté una activitat regular amb els seus instruments preferits, els de corda pinçada.

Vincent Dumestre va debutar en concert i en disc al costat dels músics pioners que van tractar de descobrir, comprendre i reviure aquesta música d'una altra època. Graduat per l'École du Louvre (història de l'art) i l'École Normale de Musique de París (guitarra clàssica), va estudiar llaüt, guitarra barroca i tiorba amb Hopkinson Smith, Eugène Ferré i Rolf Lislevand. Va actuar amb el Ricercar Consort, La Grande Écurie & La Chambre du Roy, Hespèrion xx i La Simphonie du Marais abans de fundar Le Poème Harmonique el 1998. Des de llavors, a través de la recerca, la reconstrucció i la creació de programes tan familiars com inesperats, ha ofert creacions veritablement originals que han ampliat els horitzons de la música vocal i instrumental i l'acosten a un públic més ampli establint nous estàndards. En l'àmbit de l'òpera, les seves produccions es caracteritzen per una estètica sonora i visual distintiva, fruit de la col·laboració amb artistes de diverses disciplines: titellaires (Mimmo Cuticchio), directors de teatre (Omar Porras, Benjamin Lazar, Cécile Roussat) i fins i tot artistes circenses (Mathurin Bolze).

Molt sol·licitat en els principals escenaris de música barroca del món amb Le Poème Harmonique, Vincent Dumestre també dedica part del seu treball a Normandia, la regió on té la seu el seu conjunt i on és director del Concours Corneille – concurs internacional de cant barroc – i de la gira Nouvelles Voix en Normandie.

Després del notable èxit de l'edició de 2017, Vincent Dumestre va ser convidat per la ciutat de Cracòvia per assumir la direcció artística del festival Misteria Paschalia el 2024, una referència mundial de la música barroca durant la Setmana Santa. També és director artístic de les Saisons Baroques du Jura.

Vincent Dumestre és Oficial de l'Orde Nacional de les Arts i les Lletres de França i Cavaller de l'Orde Nacional del Mèrit de França.

Vincent Dumestre va actuar per primera vegada al Festival de Torroella l'edició de 2023.

© CHARLES PLUMEY

LLETRES

GIOVANI BATTISTA FASOLO Serenata in Lingua Lombarda

PRIMO INTERLOCUTORE

1.
L'altra nòtt'al far del giorn',
Senti un gran' contrast'
Ne miei contorn'.
Presto salt'al balcone,
Vidi Saion col fier Sguizzone,
Terribilmente jugar di bastone.

2.
Mi che vedd' menar le man',
A chiap il me gaban',
Così pian pian.
O che gusto mi dava,
Veder menar à quel modo la fava.
Da ciech' tiravan' e mi lontan' stava.

3.
E'l suo fracàs' era poi quest',
Che Gola vuol più prest'
Il cald' che il fresch'.
Hor non disdice Sguizzon
Mà Saion, vuol rampei, con radice,
San'è alla borza, e Galen'lo dice.

CHORO

O Baccho ò Baccho portator d'allegrezza,
Vieni vieni ch'og nun' ti chiama
Ch'og nun' ti brama.
Vieni festoso, ridente egioioso,
Ch'il tuo licoreci allegra il core.

GOLA

1.
Al' me pias' i collumbott'
Cappon, Fasan, Starnott'
Con Annatrott'.
Piglio, e rompo, polpette,
Polli, e Galline, Oche, e Porchette.
Quaglie, e Pernici, à fett' à fette.

2.
O bel mangiar fan' gli Picchion
Quaiott, Gherbe, Beccafich'
Starn' e Rondon.
Grive, Storni, con Gruve,
Lodol'e Tordi, Merli, e Beccuve,
Capnei, con Cuchi, quand' mangian l'uve.

3.
Mi non voi più ravanei,
Cicoria Latuca, Rampei

GIOVANI BATTISTA FASOLO Serenata en llengua lombarda

PRIMER INTERLOCUTOR

1.
Aquesta nit, quan s'acostava l'alba,
he sentit un gran enrenou
pels volts de casa.
Ben prest he sortit al balcó
i he vist Saion i l'orgullós Sguizzone
atacant-se aferrissats amb el bastó.

2.
En veure com feien servir les mans,
he agafat la jaqueta
molt a poc a poquet.
Quin goig em proporcionava
veure'ls brandar el bastó!
Colpejaven a cegues i jo me'n mantenien apartat.

3.
I la causa de l'aldarull era aquesta:
Saber si a la senyora Gola
li agrada més el menjar fred o el calent.
Sguizzone no canviava d'opinió
Saion, en canvi, vol els naps sencers, amb arrel i tot,
té l'estómac sa, ho diu Galé.

COR

Oh! Bacus!, Oh! Bacus!, portador d'alegria
Vine, vine, que tothom et crida,
tothom et reclama,
vine alegre, rialler i joiós,
que el teu licor ens alegra el cor.

GOLA

1.
A mi m'agraden els coloms,
els capons, els faisans, les pulardes
i els ànecs petits.
Agafo i trinxo a talls
pollastres, gallines, oques
i porquets rostits.

2.
Perdiu i guatlles, tallades a trossets,
quina bona menja són els colomins,
les perdiu i els galls fers,
papafigues i orenetes,
tords, estornells i grues,
aloses i pinsans, merles i becades,
pintades i cucuts, quan mengen raïm.

3.
Mai més vull menjar raves
xicoira, enciam, naps,

Non fra pri miei budei.
Solo voglio si senta ;
Poina, Mascherpa, Trippa con Menta ;
Gnoch', e Lasagne, Ravioli, e Polenta.

CHORO

O Baccho ò Baccho portator d'allegrezza,
Vieni vieni ch'og nun' ti chiama
Ch'og nun' ti brama.
Vieni festoso, ridente egioioso,
Ch'il tuo licoreci allegra il core.

BACCHO

1.
Al me pias il vin' Alban',
Malvasia, Nebiol' col' Grech
e vin Genzan ;
Taggia, co'l Moscatello,
Posillipo, Lacrima, e'l'Cascarello,
Marin' Belveder, Orviett', e Chiarello.

2.
Dirò ben' di Mont'Fiascon',
Le Grotte col Monferrà,
E d'Avignon'.
Pino, Moncalvo con Asti,
Di Berbo, di Paglia, ch'Alba non guasti
Casale, Camino, e l'Amabil vi basti.

3.
Al me pias il vin bruschett'
Vernazza, Asprin' Montagna,
Rasent, e dolcett'.
Non più vin di Ripetta,
Cotti in Velletti dell'Umbria, e la Marcha,
Romanesco, che val'sei quattrin'la foglietta

CHORO

Viva e viva, Viva Baccho,
Su con canti festosi
Applausi trionfali,
Eco no di amorosi,
Esuo ni nutiali.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Villanella

1.
Una volta fui al Mar,
E vidd' guizzar gli pesc'
Comm' soglion' far.
Triglie, e Ceffali vi era,
Che davan gusto di tal maniera,
Ch'io lodo il mar, e mi tengo in tera.

2.
Vorrei ben una frità,
Con Pepe Canella Butir
Formai gratà.
Non Fava e Lenticia
Ceci, Fasoli, Piselli, e Cigerca
Riso Farro, e la Cocossa frità.

3.
Al me pias i favorett,
Agliada Mostarda Tochetti',
Con bon brodetto'.

no són bons per als meus budells.
Escolteu-me, jo només vull:
ricotta, mascarpone, tripa amb menta,
nyoquis, lasanya, raviolis i polenta.

COR

Oh! Bacus!, Oh! Bacus!, portador d'alegria
Vine, vine, que tothom et crida,
tothom et reclama,
Vine alegre, rialler i joiós,
que el teu licor ens alegra el cor.

BACUS

1.
A mi m'agrada el vi d'Albano,
la Malvasia, el Nebbiolo i també el Greco
i el vi de Genzano;
el Taggia, i el Moscatell,
el Posillipo, el Lacrima i el Cascarello,
el Marino, el Belvedere, l'Orvieto i el Chiarello.

2.
També aprecio el Montefiascone,
el Grotte i el Monferrat,
i el vi d'Avinyó.
El Pino, el Moncalvo i l'Asti,
Berbo, Paglia, que no falti l'Alba;
que el Casale, el Camino i l'Amabile mai us bastin.

3.
M'agrada el vi aspre,
Vernazza, Asprino, Montagna,
Rasente i Dolcetto.
No vull mai més vi de Ripetta,
barrejats amb Velletri d'Úmbria i de les Marques,
ni el Romanesco, que val a dos rals el petricó.

COR

Visca, visca, visca Bacus,
lloem-lo amb melodies i cants festius,
amb aplaudiments triomfals,
i amb himnes amorosos,
i sons nupcials.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Villanella

1.
Una vegada vaig anar al mar,
i vaig veure saltar els peixos,
com acostumen a fer.
Hi havia molts i llisses,
i feien tant de goig
que alabo el mar, però em quedo en terra.

2.
Com m'agradaria menjar-los fregits,
amb pebre, canyella, mantega
i formatge ratllat.
No pas faves, ni tampoc llenties,
cigrons, mongetes, pèsols ni guixes,
ni arròs, espelta o carbassa fregida.

3.
A mi m'agraden els plats saborosos,
l'allada, la mostassa i els bocins gustosos,
amb un bon vi.

Voglio mangiar questi
Polpa, Vitella Pollastri in gli agresti,
Carne salata, e gli presciutti freschi.

4.
Po ser mi ghe lass'il mei,
Pastici crostade tortei,
Esborsadei.
Lascio i fenocchi à Genova
Fasù, à Cremona favetta à Modena,
Olive à Spagna, carrote à Mantova.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Finiam la Dunque

Finiam la dunque ò fier Sguizone
Met'tiv un par in su'l nasone
Doppo scrivete questo,
che fier saio nhà dar il resto
se vuol pagar che porti il cesto.
E vidich' in conclusion
questo canto val un pinton
Già cantat' abbiám' assai
ch'e bri così non fumo mai
e credete nell'arte di chi è perito
imparate di Baccho il prurito.

CHORO
Mentre per bizzaria
quivi lieti e contenti
Passiam malinconia
in così grati accenti
Teniamc i a Carnevale
Alla Gola e a Baccho
Che Sguizon poco vale
E Saio nè bocale
Bondi a Bacchoe a Giano
Ritiranci si pian piano

ANONYME

Villanella del pescatore

1.
Vurria' addeventare pesce d'or'
Rint'a nu' mar' m' iess' a menar'
Ohi, a menare

2.
Veness' o' piscator' e' m' piscasse
Rint'a na tiglia e lucca me mettes'
Ohi me mettes'

3.
Veness' a' nenna mia e m' cumprass'
Rinta a na tiglia e luccia m' frijess'
Ohi m' frijesse

4.
M'voggl' fa' na casa 'mmiezz'o mar'
Fravecat' r' penn' r' pavon'
Ohi r' pavon'

Vull menjar aquestes coses:
filet, vedella, pollastres amb herbes oloroses,
cansalada i pernils frescos.

4.
Però si em deixen triar,
pastissos, coques i tortells,
i altres dolços em cruspíré.
Deixo el fonoll a Gènova,
les mongetes a Cremona, les faves a Mòdena,
les olives a Espanya i les pastanagues a Màntua.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Finiam la Dunque

Acabem d'una vegada, o ferotge Sguizone,
Poseu-vos unes ulleres sobre el vostre nassot
I després escriviu això:
L'orgullós Saion ha de pagar el que deu,
si vol pagar, que porti la cistella.
I veieu que, en conclusió,
aquesta cançó val una gerra de vi.
Ja hem cantat prou,
i mai no haviem estat tan beguts.
En qüestions d'art, seguiu aquell qui n'és mestre:
apreneu de Bacus el delit per beure.

COR
Mentre que amb extravagància
aquí, joiosos i contents,
deixem enrere la melangia
amb melodies tan agradables,
gaudim tots del Carnaval,
de Gola i de Bacus
perquè Sguizone no val gran cosa
I Saion beu com una bota.
Brindem per Bacus i per Janus,
i retirem-nos a poc a poc.

ANÒNIM

Villanella del pescador

1
M'agradaria convertir-me en un peix d'or
Per nedar dins del mar,
Sí, per nedar.

2
Que vingués un pescador i que em pesqués,
i que em fiqués en una paella sobre el foc.
Sí, que m'hi fiqués.

3
Que vingués la meva estimada i que em comprés,
i que em fregís en una paella sobre el foc,
Sí, que em fregís.

4
Vull fer-me una casa enmig del mar
construïda amb plomes de paó.
Sí, de paó.

ANONYME

Tarantella del Gargano

1.
Madonni. comme dei fari pi amà sta donni
di rose 'ndea fari nu bellu ciardini
2.
Nu bellu ciardini di rose 'ndea fari nu bellu ciardini
'Ntorni ni d'intorni lei annammurari
3.
Di lei annammurari 'torni ni d'intorni lei annammurari
Di prete preziosi e d'ori fini
a mezzo nce la cava 'na brava funtani
4.
'Na brava funtani a mezzo nce la cava 'na brava funtani
E ja fa corri l'acqua surgentivi
5.
L'acqua surgentivi E ja fa corri l'acqua surgentivi
'Ncoppa ce lu mette n'auciello a cantari
6.
N'auciello a cantari 'Ncoppa ce lu mette n'auciello a
cantari
Cantava e repusava: Bella - diceva
7.
Bella - diceva - cantava e repusava: Bella - diceva-
Pi vui so' addivintato n'auciello
pe fariçi 'nu sonnu accanto a vuj, bella madonna
me l'ha fatto annammurà la cammenatura e lu parlà:

Si bella nun nce jive Me l'ha fatto annammurà la
cammenatura e lu parlà:
8.
La cammenatura e lu parlà:
Si bella nun nce jive annammurà nun me facive,
E vuje vi', vuje lli' vuje llà...
9.
Ah! Pinciué, staje 'ncagnata: chevuo' da me?
E mammeta lu sape e te vuo' dicere puro a tte.

CLAUDIO MONTEVERDI

Lameno del naso

Non have a Bacco ancora
Recato al mondo il vin,
Che vec chiarella fuora
Di casa uscì alfin;
Sul corrucciato volto
Scorge a se il suo martor :
Un naso così grosso
Non fu mai visto ognor.
La povera figliola
Cominciò disperata
A darsi pug ni al volto,
Come una spiritata.
Dolor, dolor,
Quest'è il mio naso
Ch'el genitor
Mi lasciò ?
Fa che ritorni il mio
Naso qual ei pur fu,

ANÒNIM

Tarantella del Gargano

- 1
Verge santa, què puc fer perquè aquesta dona m'estimi?
Li faré tot al voltant un bell jardí de roses.
- 2
Un bell jardí de roses li faré al voltant,
que l'embolcalli, per enamorar-la.
- 3
Per enamorar-la tot al voltant li faré un jardí,
de pedres precioses i d'or fi,
i al centre hi col·locaré una formosa font.
- 4
Una formosa font al centre hi col·locaré
d'on brolli l'aigua ben clara.
5.
D'on brolli l'aigua ben clara,
i dalt de tot, hi posaré un ocell cantaire.
- 6
Un ocell cantaire hi posaré
que canti i refili: Formosa noia, dirà.
- 7
Formosa noia, dirà, cantarà i refilarà: Formosa noia,
per tu m'he convertit en ocell,
per dedicar-te una serenata, oh, formosa noia!
M'ha enamorat la manera com camines i com parles.
- 8
La manera com camines i com parles:
Si no fossis bonica no m'hauria enamorat de tu,
La-la-la, la-la-la ...
- 9
Ai! Colometa meva! Estàs enfadada: què vols de mi?
La marona ho sap i t'ho vull dir també a tu.

CLAUDIO MONTEVERDI

Lament del nas

Bacus encara no havia
donat al món el vi,
quan una velleta
de casa seva va sortir.
El seu rostre arrugat
mostrava el seu calvari:
Un nas tan gran
no s'havia vist mai enlloc.
La pobre dona, desesperada,
va començar
a clavar-se cops de puny al rostre
com una esperitada.
Dolor, quin dolor tan gran,
aquest és el meu nas,
que el meu pare
em va deixar?
Fes que torni el meu nas
tal com havia estat abans

O me lo tronchi ch'io
Non me lo graffio più.
Non vo più ch'ei respiri
Se non lungi da me,
Che i martiri
Più non dirammi affè.

Ché di lui mi vergogno,
Tutt'altezzoso stà,
Ché se 'l mozzo,
Ancor ei soffierà !
Di mia rivale il naso
È più leggiadro affè,
Ma non può già il Parnaso
Sentir meglio di me !
Son pur le mie narici
Più che la bocca assai
D'aure apportatrici,
Di vita, e tu lo sai.
Così mesta e dafflitta
Dole asi del naso,
Che alfin fu bandita
Dal Reg no di Parnaso.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Ballo di 3 zoppi

Alle danze ò voi Pastori,
Con leggiadre Pastorelle,
Fra gli arbori odorifferi,
Al suon de nostri pifferi,
Ti ni ne ne ni, ta, ta, te ne ne ne,
Te ne, te ne ne ne ne.
Voi cantori, tutti uniti,
A lasciar il vostro canto,
Pomposo e maestevole,
Venite al dilettevole,
Ti ni ne...
E voi tutti giocatori,
Date tregua al toppa, e massa,
E al vostro para, e dicoli,
Al suon de nostri Agnicoli.
Ti ni ne...
Voi Dottori pur venite
Lasciate i vostri Tetti,
Se voi volete ridere,
Al nostro dolce stridere.
Ti ni ne...

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Lamento di Madama Lucia

LUCIA

O sfortunata chi mi conso'a,
Si vol partire, Si vol fuggire,
Il mio Sol, il mio Core, il mio bel Cola.
Deh per pietade, porgetemi aita,
Che già mia vita à cruda morte Dolente m'invia.

COLA

Vidi che parto Madama Lucia,
Voglio fuggire la tua crudeltade,
Ben troveraggio una Dama chiù pia,
Tutta di miele che buono me sà.

o me l'amputo jo mateixa.
No ho puc resistir més.
No vull que respiri
si no està lluny de mi,
no m'infligirà mai més
aquests martiris, a fe meva.

Perquè em fa avergonyir
i ell ben ple d'orgull que n'està,
si el retallo,
ell també sofrirà!
El nas de la meva rival
és més bonic, a fe meva,
però ni el mateix Parnàs
sent millor les olors que jo.
Les meves narius,
molt més que la boca,
són portadores de goig,
De vida, i tu ho saps.
Tan trista i afligida
així es planyia del seu nas,
que a la fi fou bandejada
del Regne del Parnàs.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

La dansa dels tres coixos

Balleu, pastors, balleu,
amb les formoses pastoretas,
entre els arbres olorosos,
al so dels nostres flabiols,
tiroliro liro li, tiroliro liro li, li, li,
tiroliro liro li, li, li.
Vosaltres, cantaires, tots junts,
Oblideu el vostre cant
pompós i majestuós,
i veniu a passar-ho bé,
tiroliro liro li...
I vosaltres, jugadors,
doneu treva a les cartes i els daus,
i al vostre joc i a les distraccions,
al so de les nostres xeremies.
tiroliro liro li...
Vosaltres, senyors doctors, veniu també,
deixeu les vostres cases,
si voleu riure,
amb el nostres dolços grinyols.
tiroliro liro li...

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Lament de Madama Lucia

LUCIA

Oh, pobre de mi, qui em consolarà?
El meu sol, el meu cor, el meu bell Cola
se'n vol anar, vol fugir.
Ah, per pietat, porteu-me ajuda,
que la vida m'empeny cap a una mort cruel i dolorosa.

COLA

Mireu, ja me'n vaig, Madama Lucia,
vull fugir de la vostra crueltat;
bé trobaré una dama més compassiva,
tota de mel, que serà del meu grat.

LUCIA

O troppo fero Coviello ingrato :
Arresta il piede, pietà, mercede,
Non fuggir, non partire, Coviello amato,
Dona soccorso à questa mia vita,
Ch'è già smarrita, facciam la pace,
Dolce Anima mia.

COLA

Io chiù non parto Madama Lucia,
Voglio seguire tua gran beltade,
Tutta sei dolce, tutta sei pia,
Piena di miele, che buono mi sà.
Non fuggi Cervo, Nevola lo viento,
Come fa Cola per chillo tormento
Per chil'a faccia chemortemi dà
Ecagna Lucia la biernovalà.
Io chiù non chiango, nevivo scontiento,
Tutto di gioia schiataremi sientio,
Per chilla faccia chevita mi dà.
Eviva Lucia la biernovalà.

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Morsca di Schavi

1.

Hor cantar più non vogliamo
Come noi già solevamo
Perche doglia con gran pena
Ci dà questa catena
Mà più v'è gran dolore
Che ci dà stò crud'Amore,
Che sarebbe un gran gioire
L'haver uno sol martire.

2.

Perche l'essere noi Schiavi,
Son tormenti e ben soavi,
L'esser sempre, poi soggetto,
Ne par quasi diletto ;
Duro cibo con dur'esca
Dolcemente, noi adescà,
E chi è Schiavo, d'Amore,
Non havrà mai sano il core.

3.

Hora amanti per fuggite
Di costui la gran ferite
Che fuggendo poi se n'have
Vita questa è ben soave
Chi vuol dunque esser sciolto,
E ai martir' esser tolto
Fugga pur le sue pedate
Poie ch'è senza pietate.

LUCIA

Oh, Cola, ets molt cruel i ingrati!
Atura el pas, pietat, misericòrdia!
No fugis, no te'n vagis, estimat Cola,
vine a socórrer aquesta vida meva,
Que ja està perduda, fem les paus,
dolça ànima meva.

COLA

Ja no me'n vaig, Madama Lucia,
vull ser al costat de la vostra gran bellesa,
sou tota dolçor, tota pietat,
plena de mel, i sou del meu grat.
No fuig el cérvol, ni vola el vent,
com fuig Cola a causa d'aquest turment,
a causa d'aquest rostre que em dona la mort.
I visca Lucia, la monstruosa.
Ja no ploro, ja no estic descontent,
em sento esclatar de joia,
per aquest rostre que em dona la vida.
I visca Lucia, la monstruosa

GIOVANNI BATTISTA FASOLO

Moresca dels esclaus

1

No volem cantar mai més
com cantàvem abans
perquè aquesta cadena ens procura
molt dolor i una gran pena.
Però un dolor més gran encara
ens dona aquest amor cruel.
Seria una gran alegria
sufrir només un sol martiri.

2

Perquè, per a nosaltres, ser esclaus
només significa turments i dolçors;
Estar sempre subjectats
gairebé ens sembla un plaer;
amb menjar enverinat ens prepara l'esquer,
i dolçament ens encisa:
Qui és esclau d'Amor
Mai no tindrà el cor serè.

3

Ara, amants, fugiu
de les grans ferides de l'amor;
car, fugint-ne, s'obté després
una vida ben dolça.
Així doncs, qui vulgui ser deslligat
i alliberar-se dels martiris
que fugi de les seves petjades,
ja que és mancat de pietat.

Traducció de Lourdes Bigorra

PROPER CONCERT

Divendres 21 d'agost
22.30 h. Església de Sant Genís

CLARA BRUNET SOPRANO & BOR ZULJAN ORPHARION

Mr Dowland's Dream

Bor Zuljan: *BoPraeludium* / **John Dowland:** *Come, Ye Heavy States of Night / A Dream* / **Robert Johnson:** *Care-Charming Sleep* / **Bor Zuljan:** *A Fancy* / **John Dowland:** *Go Nightly Cares / Mr. Dowland's Midnight / Tis Now Dead Night / Pavana Johan Douland* / **Bor Zuljan:** *Midnight* / **Peter Warlock:** *Sleep* / **William Walton:** *Bagatelle núm. 2* / **Bor Zuljan:** *Respiration* / **Pink Floyd:** *Breathe (In the Air)* / **John Dowland:** *In Darkness Let Me Dwell / Darkness*, improvisació sobre un text de Lord Byron / **John Dowland:** *Come Heavy Sleep*

PREU: Des de 32,00 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2026
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

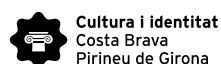
 **FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ**

 JM Torroella de Montgrí

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2026

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

